

paa, at det blandt andet er paa det ærede Medlem, jeg har bygget, naar jeg er gaaet ud fra, at Privilegierne burde afskaffes, idet jeg ikke har kunnet finde, at det ærede Medlem har taget nogen Særstilling i Medicinalkommissionen, hvor man i sin Tid har udtalt den stærke Fordømmelsesdom, jeg oplæste før. Det ærede Medlem fraaadede endvidere stærkt at blande store Spørgsmaal ind i Behandlingen af det foreliggende lille Lovforslag. Jeg har ikke tænkt, at dette Lovforslags Skæbne skulde være afhængig af disse store Spørgsmaal, jeg har tænkt mig — og jeg indser ikke, at der er anden Udvej, hvis man overhovedet i Udvalget vil beskæftige sig med de rejste Spørgsmaal —, at Udvalget faar de fornødne Oplysninger hos Ministeren — maaske ved Samraad faar Rede paa, hvorledes forskellige Forhold ligger — og derefter danner sig en Mening, og at man, hvis man slutter sig til de Anskuelser, der er fremsat her fra forskellige Taleres Side, ogsaa fra min Side, opfordrer Ministeren til at nedsette et nyt Udvalg eller en ny Kommission, som kan udforme Tankerne.

Martin Olsen: Den højtærede Justitsminister omtalte § 9 og mente, at jeg havde været noget utilfreds med, at Tilskuddet ikke skulde gaa gennem Apotekerfonden. Aldeles ikke. Jeg fremhævede netop Fordelen ved det. Jeg sagde: Det reelle er jo, at der nu bliver givet dobbelt Tilskud. Det er det, det kommer an paa, og naturligvis — det sagde jeg maaske ikke — laa deri en Anerkendelse af, at ogsaa de reelle Privilegier bliver draget med ind.

Jeg glemte før at omtale et Forhold, som vistnok er ret udbredt; det er Anvendelsen af Fabriksmedicin. Jeg ved ikke, i hvor høj Grad denne Fabriksmedicin er underkastet de samme Bestemmelser som den Medicin, der tilberedes paa Apotekerne, men hvis den ikke er det, tror jeg, der kunde være Anledning til at se lidt nærmere paa den, da den vist bliver meget anvendt. Jeg kan ikke sige, hvoraf det kommer, men det forekommer mig, at Lægerne har en vis Tilbøjelighed til netop at ordinere Fabriksmedicin. Jeg gaar ud fra, at Apotekerne kan fremstille den samme Medicin; de Ingredienser, hvoraf disse Fabrikata bestaar, kan naturligvis behandles paa Apotekerne, men om den bliver dyrere dér, ved jeg ikke. Jeg har ogsaa hørt, at Apotekerne ikke er stærkt interesserede i at hindre Salget, at de har en meget høj Avance derpaa. Men i hvert Tilfælde: hvad det

for mig kommer an paa, er naturligvis at faa den billigst mulige Medicin og derhos, at der er den behørig Kontrol med Fabrikationen.

Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) gjorde nogle Bemærkninger om Farmaceuterne, dem, der har taget farmaceutisk Eksamen, og den Mulighed, der desværre ligger saa nær for dem, at de ikke kan finde Ansættelse som Apotekere, ikke en Gang alle sammen som Medhjælpere, og det ærede Medlem gjorde den Bemærkning, at de Kundskaber, de havde faaet, kunde de ogsaa anvende i andre Erhverv. Ja, det er rigtigt nok; naar man har faaet et Plus, selv om det ikke er i en almen Retning — det er jo en speciel Uddannelse, de faar, og den bliver, saa vidt jeg ved, mere og mere speciel —, har man ogsaa derigennem faaet visse almene Egenskaber, som man i alle Forhold vil kunne have Nytte af. Men den Uddannelse, han faar, opdrager ikke Farmaceuten til at gaa ind i andre Erhverv; han faar ikke en Uddannelse, som han i Almindelighed kan bruge. Derfor mener jeg ikke, denne Betragtning bør anvendes. Jeg har sagt, at jeg ikke er nogen Ven af Begrænsning i Almindelighed, men i det foreliggende Forhold, hvor Staten uddanner og Staten lukker for de uddannede derved, at man har gjort Apotekervirksomheden privilegeret og ikke kan bruge det Antal Farmaceuter, der produceres fra Læreanstalten, synes jeg, der er noget muggent, noget raadent, som skulde rettes, og jeg vilde gerne anmode om, at man i Udvalget kommer noget ind paa dette Spørgsmaal.

Piper: Jeg vil blot til det ærede 8de tingvalgte Medlem (Birch) sige, at det, jeg udtalte om de reelle Apotekerprivilegier, var, at det vel kunde synes tiltalende, at alle Privilegier blev ens, saaledes at der var Ligestillethed; jeg tror imidlertid ikke, at Resultatet vil svare til Forventningerne, og derfor vil jeg fraaade, at man forløfter sig paa denne Opgave. Det kommer i øvrigt ikke i Strid med den Udtalelse, som samtlige Medlemmer af Medicinalkommissionen har fremsat, thi ogsaa den Gang lod man Sagen ligge, fordi man ikke mente, man kunde magte Opgaven.

Til det ærede 13de tingvalgte Medlem (Martin Olsen) vil jeg sige, at det er altid beklageligt, at en Mand, naar han har uddannet sig i et eller andet Fag, ikke er i Stand til at naa frem til en selvstændig Stilling i det Fag; men det hænder jo, som